VOLEČÁK

ROČENKA OBECNÍHO ÚŘADU VOLEČ

2021 7

P.F.
2022

INFORMACE Z RADNICE

Vážení a milí spoluobčané, drazí čtenáři, po roce se opět scházíme nad obecním zpravodajem, který Vám kromě informací z obecního úřadu i obecního zastupitelstva, přinese zajímavé, překvapivé a snad i zábavné novinky a zprávy z naší malebné obce.

Kanalizace

Nejdůležitějším projektem tohoto roku bylo dokončení kanalizace, rozběh čistírny odpadních vod a připojení obyvatel na soustavu. Splašková kanalizace byla zkolaudována 11. května, čistírna odpadních vod byla uvedena do ročního zkušebního provozu. Prakticky okamžitě se začali připojovat první obyvatelé. **Do konce května bylo připojeno 50 domů, do konce června téměř 70**. Čistírna běží ve zkušebním provozu zatím bez jakýchkoliv problémů. Na chod dohlíží dodavatel technologie firma Voda CZ, za obec Voleč pan Škrach, v akutních případech při nepřítomnosti zastupovaný panem Machurou. **ČOV jste si měli možnost prohlédnout na dni otevřených dveří 13. listopadu. V případě zájmu můžeme celou akci opakovat**. Stavba kanalizace byla bezesporu největší investice obce a rádi Vám ukážeme, kam byly investovány obecní i státní prostředky. Náklady na celou stavbu byly zveřejněny v minulém čísle Volečáku. **Obec Voleč využila na stavbu úvěr u České Spořitelny ve výši 29 mil. Kč na 20 let**. I díky dotaci Pardubického kraje ve výši 4 mil. Kč a mimořádné splátce je nyní stav úvěrového účtu necelých 23 mil. Kč.

Stočné bude každý rok vypočteno a schváleno podle skutečných nákladů. Podobně je tomu i tento rok, náklady které k výpočtu používáme však nejsou celoroční a ani čistírna nepracovala na celý výkon, je třeba dopočítat a doplnit náklady za celý rok. **Zásadní jsou roční náklady na elektrickou energii, které jsou ve výši 150 tisíc Kč**. Protože je pravděpodobné, že cena energie poroste, nechali jsme si malou rezervu oproti letošnímu ceníku. Další podstatné náklady jsou na externí služby, jako je odvoz kalu, možné opravy. Tyto náklady jsou ve výši 140 tis. Kč. Do tvorby ceny je nutné započítat i prostředky na obnovu infrastruktury, které nám předepsal Státní fond životního prostředí ve výši 180 tis. Kč ročně. Menší částky tvoří náklady na mzdy, správní režie, nákup materiálu, vodné a podobně. **Celkově byly náklady spočteny přibližně na 544 tis. Kč**, při předpokládané fakturaci 13.100 m^3 odpadní vody, podle počtu připojených obyvatel a provozoven, byla výše stočného vypočtena na 41,56 Kč bez DPH, 45,72 Kč s DPH. Výši stočného schválilo zastupitelstvo na veřejném zasedání dne 15. 12. 2021. **Dle směrných čísel roční stočné bude 1.600 Kč na obyvatele**, polovina fakturovaná v červnu se splatností 30 dní, druhá polovina v prosinci. Při podpisu smlouvy o připojení si můžete zvolit způsob doručení faktury a to buď písemně do schránky (poštou) nebo elektronicky na Vámi zadaný e-mail. Platba je možná v hotovosti nebo převodem na účet. Z hlediska zjednodušení administrace preferujeme elektronické odesílání faktur i platbu převodem, ale chápeme, že mnozí nemají tuto možnost a budeme faktury vkládat do schránky a samozřejmě dál bude možná úhrada v hotovosti v uvedených hodinách na obecním úřadě. Uvědomujeme si, že částka není malá, ale doba, kdy každý mohl bez obav kdekoliv zanechat či pohodit, co již nepotřeboval, měla skončit nejpozději ve chvíli, kdy člověk začal používat i jiné než čistě přírodní materiály, tedy s nástupem chemie, ať již v podobě plastů či různých saponátů, syntetických látek. Planeta Země je jediná, kde můžeme žít… zatím.

OBSAH

2 Informace z radnice
2 Kanalizace
3 Místní komunikace
3 Vodovod
3 Odpadové hospodářství
3 Obecní mobiliář
4 Výsadba stromů
4 Vítání občánků
5 Kulturní akce
6 Myslivci
8 Hasiči
10 Čísla
12 Nohejbal
12 Rozmarýn
13 Nová stromořadí
14 Voleč a princezny stínu
16 Různé
16 Společenská kronika
17 Přeloučský Rošt
17 Konec kamionů ve Volči
18 Extra tip na výlet
18 Recept – Opilí čerti
19 Traktory, obytné přívěsy
19 PTP + obecní zájezd
19 Kde to kurňa je
20 Robota ve Volči

Místní komunikace

Stavbou kanalizace byly ve velké míře dotknuty i místní komunikace. V rozpočtu kanalizace byla zohledněna jen oprava rýhy plus zámek 20 - 50 cm na obě strany. Komunikace byly v nejhorších úsecích opraveny nad rámec projektu, ne však nad rámec našich možností. Plán byl požádat na další opravu o dotace Ministerstvo pro místní rozvoj (MMR), které poskytuje malým obcím až 80% z uznatelných nákladů. Již před třemi lety MMR podmiňovalo přidělení dotace tím, že komunikace bude porušená pouze běžným provozem, nikoli zásahem stavebních prací při ukládání inženýrských sítí v posledních dvou letech, jinými slovy pokud si silnici sami neporušíme. Při udělování dotací na opravu místních komunikací pro rok 2022 má MMR nově podmínku zkolaudování inženýrských sítí ve vozovce minimálně 3 roky před dotovanou opravou. **Komplexní oprava komunikací proběhne pravděpodobně v roce 2024**. Pro ilustraci nové položený živičný povrch, mimo plánovaný rozpočet kanalizace, stál více než 3 miliony korun. A sami vidíte, že nové úseky nejsou dlouhé. V nejbližších letech bude s pomocí dotací možno opravit vozovku, která je ve špatném stavu a nebyla rozkopána kvůli kanalizaci.

Vodovod

Tento rok se povedlo obnovit téměř čtyřicet let starý vodovod v severní části obce. Podařilo se domluvit spolupráci s firmou Vak Pardubice a díky této skutečnosti naše náklady na nový řád i přípojky byly ve výši 2,7 mil. Kč, z čehož 2 mil. byla peněžní půjčka obce společnosti Vak, půjčka bude umořena akciemi ve stejné hodnotě. Stavba hlavního řadu i přípojek musela proběhnout současně a všech 17 rodin muselo být přepojeno na nový vodovod najednou, starý byl odpojen. Vodovod byl uveden do provozu 29. 6. 2021. Protože severní částí obce vede frekventovaná, i když neznačená cyklostezka do Káranic, Obědovic i Michnovky, a na dětském i nohejbalovém hřišti je stále plno, zabudovali jsme pro sportovce **pítko s pitnou vodou**.

Odpadové hospodářství

Pro příští rok máme schválenou obecně závaznou vyhlášku o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů. Tato vyhláška dále vychází z platby na fyzickou osobu hlášenou v obci, **poplatek je stále stejný 600 Kč a 500 Kč pro osoby mladší 15 let a starší 65 let**. Dle nového zákona o odpadech, může obec čerpat slevu na uložení komunálního odpadu v případě, že nepřekročí 200 kg odpadu na obyvatele ročně. **Bližší informace naleznete na webových stránkách obce v sekci praktické informace, odpady**. Množství odvezeného odpadu na slevu se bude v průběhu dalších let zmenšovat a mělo by to být motivaci více třídit. Cesta k podpoře třídění je zaplatit pouze za odpad, který je opravdu vyvezen, možnosti jsou tři. Je to platba za odkládání odpadu z nemovitosti dle hmotnosti, objemu a kapacity. V prvních dvou případech je cena dle skutečného váženého či měřeného odvezeného odpadu, ve třetím případě dle kapacity, je to objem příslušné popelnice i pokud není zcela naplněna. V příštích letech chceme dále podporovat třídění odpadu například dalším „hnízdem“ kontejnerů v obci a poskytnutím potřebných informací obyvatelům. Jedna ze vzdělávacích informací by mohla být, že černý plastový pytel, ve kterém přivezete shrabané listí, NEPATŘÍ mezi biologicky rozložitelný odpad a lépe bude do kontejneru listí vysypat. **Biologický odpad** odkládejte pouze na místech k tomu určených. Děkujeme.

veřejné pítko

Obecní mobiliář

Obec vloni z dotací Pardubického kraje pořídila nový mobiliář. Čtyři sestavy stolů s lavičkami, na velké hřiště dvě, na dětské hřiště u nohejbalového kurtu a u obecního úřadu po jedné, další čtyři dlouhé lavičky a osm kratších pro umístění po obci, odpadkové koše a stojany na kola. S kompletací laviček a stolů jsme čekali na opravené cesty, abychom při převozu betonovým konstrukcím neublížili. Nyní je vše na svém místě. **Pokud by však někdo měl pocit, že někde chybí posezení, je možné nám to sdělit a některé lavičky přesunout**.

foto: Pavel Jůn

Výsadba stromů

Další dlouhodobě plánovanou akcí, která se kvůli Covidu mohla uskutečnit až letos na jaře, bylo vysázení 10 habrů na velkém hřišti. Stromy byly financovány za pomoci nevládní organizace Sázíme stromy, která zajistí sponzory z řad větších firem, mnohdy zajistí i dobrovolníky na výsadbu, což se v našem případě nepodařilo, stromy jsme vysázeli sami. Zastupitelstvo o masivní výsadbě stromů v intravilánu obce (zastavěné části) uvažovalo od roku 2019, kdy Ministerstvo životního prostředí vypsalo 100% dotace, byť pouze pro sázení v intravilánu. Myslivecký spolek se chtěl rovněž aktivně zapojit do obnovy alejí a remízků v okolí Volče, tentokrát v extravilánu (katastr obce, avšak mimo zastavěné území). Současně přišla rodina Strnadova s návrhem zapojit organizaci Sázíme stromy, která dokázala propojit oba naše záměry a dokonce to organizačně plně zaštítit. Sázíme stromy, z.ú., dříve bychom ji nazvali obecně prospěšnou společností, nyní dle nového občanského zákoníku zapsaný ústav, vznikla v roce 2014 za účelem „výsadby stromů tam, kde by je nikdo nevysázel". Od svého vzniku zasadila 16.274 stromů,12.787 keřů za pomoci 14.291 dobrovolníků. Společnost má v jednotlivých krajích České republiky na šedesát koordinátorů, kteří pomohou s řešením. Ze strany Volče se zapojil hlavně pan Milan Tyller, který jednal s panem Jůnem ze Sázíme stromy a domluvili další lokality, cestu na Bahýnka a cestu do Vyšehněvic. Na podzim jsme za pomoci dobrovolníků z Volče i Vyšehněvic vysázeli 30 ovocných stromů na Bahýnka - 10 švestek, 10 hrušek, 5 jabloní a 5 třešní a 70 listnatých na Vyšehněvice. Ze stránek společnosti Sázíme stromy o uskutečněné akci: „Stromořadí je (a hlavně bude) významným krajinotvorným prvkem. Celé stromořadí má délku přibližně 850 metrů a při pohledu z dálky působí dojmem, že vede „od horizontu k horizontu". Na místě je směs hned několika druhů dlouhověkých listnatých stromů - lípa srdčitá, jilm habrolistý, dub letní, habr obecný a 3 druhy javorů - klen, mléč a babyka". Sponzorem stromů u hřiště a při cestě na Bahýnka byla firma Recutech, alej do Vyšehněvic sponzorovala firma GLS Czech republic. Sponzorem hrušní na cestě od ČOV je Myslivecký spolek, děkujeme. Samozřejmě děkujeme i hasičům za zalévání vysazených stromků a hasičským dětem, které významně pomohly na obou hromadných akcích. Díky výborné spolupráci s koordinátory paní Vašíčkovou a panem Jůnem se můžete těšit na další zvelebení okolí naší vesnice.

Vítání občánků

Když v roce 2020 téměř všechny paralyzovala nově se vyskytující nemoc, nikdo z nás si nedokázal představit, že se ani po půl roce lockdownu nebude možné vrátit do starých kolejí. Ještě před dvěma lety jsme touto dobou chodili do divadel, kin, na adventní koncerty, vánoční večírky, hokeje. Nyní mi všechno připadá neskutečně vzdálené, společenský život jakoby neexistoval, lidé se ukryli do svých domovů a i po různých dočasných uvolněních se jim nechce ze své ulity. Snad je i toto jen pomíjející jev a obec znovu ožije plánovanými i spontánními akcemi. Od roku 2017 se stalo znovu příjemnou tradicí vítat malé občánky naší obce společně při krásném obřadu v kulturní místnosti. **Loni se narodili čtyři kluci, letos čtyři holčičky**. U mnohých jsme narození očekávali, některé nás překvapily, nicméně na jaře jsme počítali s obřadem pro šest dětí. Bohužel vzhledem k nepříznivé situaci, jsme se rozhodli přesunout vítání na léto, i když i to bylo s otazníkem. Letní akce jsou totiž pro velkou fluktuaci obyvatel značně problematické. Rádi bychom se přesunuli z kulturní místnosti ven na zahradu, ale museli bychom naplánovat i počasí. Obřad se nakonec uskutečnil 16. října 2021. Netušili jsme, zda rodiče neoželí společné setkání z obavy o zdraví, či s ohledem na velikost a možnou „nezbednost" svých potomků. Přece jen, největším dětem již byl rok a půl a připravená kolébka pro focení sloužila spíš k pobavení ratolestí. K našemu milému překvapení přišli téměř všichni. Samotný obřad byl jiný než obvykle, maminky nechovaly způsobně načančaná a uložená miminka, spíš mezi námi pobíhali a vykřikovali malí svérázní človíčci. Přestože obřad byl vzhledem k netradičním skutečnos-

tem zkrácen (nebo díky tomu?) všichni jsme se náramně bavili a bylo to moc krásné a veselé setkání. Vítáme mezi námi a přejeme mnoho zdraví a štěstí v budoucím životě Jakubu Sehnoutkovi, Adamu Březinovi, Michalu Novákovi, Františku Kukurucovi, Valentýně Vokálové, Emmě Strnadové, Elišce Hanudelové a Kateřině Smolíkové. Rodičům jen samou radost z úspěchů jejich potomků, ať jsou pro ně tím největším pokladem na světě.

Kulturní akce

Ani tento rok se nekonalo mnoho obecních akcí. Dětský karneval, turnaj ve stolním tenise, setkání žen i seniorů, hasičská výročka, vše co je nutné pořádat pod střechou, nebylo možné uskutečnit. Letní program se omezil na ochuzené dětské dny, tradičně na velkém hřišti na počátku prázdnin a na konci prázdnin na Volečskou olympiádu. Všichni jsme doufali, že po létě už nepřijde další vlna epidemie, ať již pro velkou proočkovanost nebo promořenost. Očekávání se bohužel nenaplnila. Zastupitelstvo obce schválilo novou vánoční výzdobu, bylo by velmi krásné, kdybychom mohli všichni společně sdílet sváteční atmosféru při rozsvícení vánočního stromu, zaposlouchat se do tónů dětmi zpívaných koled, i koled hraných na žesťové nástroje Bělského kvarteta, popovídat si se sousedy a v neposlední řadě se zahřát nabízenými nápoji a dát si něco na zub. Tím spíše, že po letech plískanic, deště, nebo alespoň lezava, napadl na první adventní neděli sníh a okolí bylo vskutku ladovské. Do poslední chvíle se to zdálo možné. Volečské děti měsíc zodpovědně a poctivě nacvičovaly koledy. Tentokrát to nebylo lehké, protože střídavě byly některé v karanténě nebo nemocné. V pátek před adventním víkendem se na základě rapidně horšící situace zastupitelstvo obce dohodlo zrušit i tuto již tradiční milou akci, přestože by se konala venku. Nejen s ohledem na nařízení vlády, ale s přihlédnutím k neustále stoupajícím číslům nakažených, hospitalizovaných, zemřelých. Nechtěli jsme riskovat možné rozšíření nemoci mezi našimi občany, rozhodli jsme se chovat zodpovědně a snažili se omezit setkávání. Zřejmě bychom nedokázali zajistit dostatečné rozestupy ať už při čekání na občerstvení, nebo při soustředění množství lidí na poměrně malém prostoru pod stromem. Děti zazpívaly, v karanténou a nemocí zredukovaném počtu z deseti na šest, do mikrofonu a zpěv byl obecním rozhlasem přenášen do celé obce. Dokonce si, dle zaručených informací, s rozhlasem zazpívaly i ty děti, které pro nemoc nemohly zpívat s ostatními u stromečku.

foto: Jura Třos

Advent by měl být hlavně o naději a naděje je to co nyní všichni potřebujeme nejvíc. Naděje že si společnost dokáže poradit s touto těžkou situací, naděje že se vše vrátí zpět ke starým zvykům, naděje že se všichni zase sejdeme společně při nejrůznějších příležitostech v naší obci. Prosím dodržujme nařízení a důvěřujme odborníkům, kteří se snaží najít řešení. Naše obec je nadprůměrně proočkovaná ve srovnání s celou republikou, doufejme, že to bude zásadní pro zvládnutí této i dalších možných vln nemoci Covid 19.

Již vloni jsme několikrát slyšeli **musíme vydržet…, musíme vydržet** prvních čtrnáct dní lockdownu, který se nakonec prodloužil do června, na podzim se školy zavřely opět na čtrnáct dní, ale otevřely až před Vánoci. Před létem, kdy bylo v plném běhu očkování, už jsme si všichni chtěli oddychnout a těšili se, že teď už to opravdu bude tečka. Bohužel ani toto nebyla správná předpověď. Celá situace s nemoci Covid je nesmírně těžká, je těžké hledat řešení, těžké rozhodovat, těžké předpovídat. Buďme prosím tolerantní, ohleduplní ke svému okolí a mějme naději.

Jménem zastupitelstva obce Voleč přeji nám všem buďme pozitivní, nepropadejme trudomyslnosti, udržujeme si optimistickou mysl, hodně zdraví a duševní pohody a ať se již příští rok znovu potkáme při veselejších příležitostech.

Štědré a veselé Vánoce a hlavně mnoho zdraví a štěstí v novém roce.

Tento zpravodaj je převážně dílem pana Milana Šimka, který, ač již není v zastupitelstvu obce, o toto své dítko dál pečuje a pomáhá mu každoročně na svět.
Patří mu naše díky. *Soňa Machurová*

MYSLIVCI

Myslivecký spolek Voleč Bělá v roce 2020 funguje tak jako v předešlých letech. Daří se mu plnit všechny úkoly myslivosti dané Odborem životního prostředí Okresního úřadu stejně jako požadavky a instrukce dané Okresním mysliveckým spolkem v Pardubicích. Pouze 25 let pevně dané termíny schůzí narušila epidemie COVID 19 a v prvním pololetí jsme výměnu informací řešili jen elektronicky. Poprvé jsme se na společné schůzi sešli až v srpnu jako vždy poslední pátek v měsíci před zahájením lovecké sezony na divoké kachny začínající vždy po 1. září. Na této schůzi jsme jednak oslavili 75. narozeniny mysliveckého hospodáře Stanislava Vaníčka z Rohovládovy Bělé a dále jsme přijali nového člena MS Petra Salavce -synovce dlouholetého voličského zkušeného myslivce Jiřího Salavce a bratrance člena spolku Romana Salavce. Potvrzuje se staré pravidlo, že v některých rodech se myslivost a láska k přírodě dědí a zůstává v těchto rodech po mnoho pokolení. Pokud jsme v roce 2020 psali o rekordním úlovku 9 divočáků tak v letošním roce 2021 jsme k 10. prosinci na počtu 15 ulovených divokých prasat. A díky obnově a naší zvýšené lovecké aktivitě snad do konce roku tento rekord navýšíme. Okresním úřadem nařízený plán lovu 9 srnců jsme splnili i se započtením 3 kusů sražených auty. Podobně tomu bylo i u stanoveného počtu srn a srnčat, která se ale nově s ohledem na požadavek snížit škody na lesních porostech loví od tohoto roku u kategorie do dvou let stáří celoročně. Stejně tak do stáří 2 let můžeme lovit zvěř dančí, která se prokazatelně rozšiřuje a zvyšuje své stavy celorepublikově. K nám se zatoulávají zřejmě jedinci z větší populace dlouhodobě od druhé světové války rostoucí a vyskytující se původně okolo obory u Hrádku u Nechanic. Drobnou zvěř tedy zajíce a bažanty více jak 10 let nelovíme pro minimální kmenové stavy. Divoké kachny jsem ulovili pouze 4 při jediném honu a následné večerní čekané na tahu. Tu jsme zorganizovali v podstatě pro mladé nové členy našeho spolku, aby poznali neopakovatelnou atmosféru zapadajícího slunce v rákosí nebo na hrázi Březinského rybníka při čekání na odlet kachen na večerní pastvu a nebo ještě zajímavější návrat a přistávání kachen na rybník při návratu často za blížící se tmy. Je to pro mnohé neopakovatelný zážitek poslouchat tóny ptačích letek prolétajících nad hlavou a následný zvuk z hladiny kam kachny dosedly. Čekání na hejnka kachen zpestří pozorování netopýrů lovících hmyz v průběhu jejich letecké akrobacie, nebo hejna vlaštovek a špačků často před podzimním tahem nocujících v rákosí. Nastupující zima nám velí rozvést do krmelců seno a sůl, odpad z čištění obilí, za který jsme vděčni Volečské firmě Sehnoutek a synové s.r.o. Po loňské zimě jsme krmelce a zásypy vyčistili v termínu do 1. 5. , kdy začíná lovecká sezona starších – trofejových srnců. A tím by byl koloběh přírody i mysliveckých aktivit vyčerpán. Ne ale letos. Díky souhlasu Obecního úřadu se náš Myslivecký spolek zasloužil konečně o zorganizování výsadby stromků do přírody v okolí obce. Předcházela tomu nezbytná jednání a souhlas se Zemědělským družstvem a také důležité bylo ukončení pastvy skotu na pastvinách. Jedním z prvních impulzů byl dotaz členů rodiny Strnadovy, zda by se nedala obnovit hrušňová alej, kterou jsme jako kluci pamatovali od potoku k bývalému, dnes už neexistujícímu, Vondrákovu písníku neboli šutráku jak jsem říkávali. Na radu Romana Salavce jsme oslovili spolek Sázíme stromy z.u. Velice ochotně se nás ujal pan Pavel Jůn, který přijel a na místě jsme již v březnu vytypovali obecní cesty na které tento spolek shání dotace od sponzorů, kteří v rámci jejich ekologických dnů výsadbu provedou nebo pouze stromky uhradí a dovezou. Naše jarní iniciativa přišla pozdě a na jarní sázení v roce 2021 se už sponzory a hlavně volné stromky nepodařilo zajistit. A vše bylo naplánováno na podzimní sázení. Protože se mi podařilo na Moravě přeci jen v jednom zahradnictví najít neprodaných posledních 15 vysokokmenů hrušní, tak jsme na nic nečekali a výsadbu jsme svépomocí v pátek 26. a v sobotu 27. března za účasti všech členů mysliveckého spolku z Volče a díky i pomoci členů rodiny Strnadovy a pana Jana Srnce z Volče alej vysázeli. Vystřídali jsme se zhruba dva následující měsíce při vydatném zalévání, vždy alespoň 30 litrů vody jednou za 14 dní, ke každému stromku, aby stromky dobře zakořenily. Posekání trávy v pásu výsadby hrušní zajistil Jiří Salavec, za což mu patří naše poděkování. Uvidíme na jaře, zda všechny hrušně zase obrazí a k radosti všech zda se alej hrušní zdárně obnoví. To by ale nebylo vše. Během léta se ozval Pavel Jůn, že má zajištěny dvě firmy, které chtějí zasponzorovat nějakou ekologickou akci a zajistil 30 ovocných stromků pro cestu z Mrňálkova kopce ke Chmelníku a 70 listnatých stromů pro výsadbu podél cesty z Volče do Vyšehněvic. Na tyto akce si už myslivecký spolek nemohl troufnout sám a tak jsme na sebe vzali spíše úkoly organizační. Požádali jsme oba obecní úřady ve Volči i ve Vyšehněvicích o zorganizování účasti spoluobčanů na vlastní výsadbě a s dobrovolnými hasiči ve Volči jsme dohodli jejich spoluúčast nejen při výsadbě, ale hlavně při následném vydatném zalévání hasičskou cisternou. Záměrem bylo i zapojit mladé hasiče, aby se mohli zapojit do smysluplné práce a jednou mohli vzpomínat,

foto RNDr. Zdeněk Tyller

citát: Nic není krásnější než myšlenka, o které se domníváme, že je vlastní.

foto Bc.David Hlaváč

že tyto stromy jsme jako děvčata a kluci pomáhali sázet a zalévat. První akce proběhla v neděli dopoledne 31. října a k velikému překvapení a jistě i jejich spokojenosti z vydařené práce se sešlo na kopci okolo 30 Volečských zejména mladých rodičů s dětmi. Hlavně díky bagru, který dovezl a obsluhoval člen našeho mysliveckého spolku David Hlaváč se podařilo během neuvěřitelných zhruba 3 hodin zasázet celou ovocnou alej tvořenou 30 stromy - 10 švestek, 10 hrušek, 5 jabloní a 5 třešní. Na webové stránce spolku Sázíme stromy se druhý den objevila tato zpráva: Na začátku sázení jsme zjistili, že půda na místě je hodně vyschlá a tvrdá, se vším jsme si ale poradili. Díry na nejsušší části pozemku vykopal bagr, tam kde šlo kopat dobře, vykopali díry místní obyvatelé. Díky přítomnosti hasičského vozu proběhla ihned po výsadbě vydatná zálivka, která se bude v pravidelných intervalech opakovat, aby se stromy úspěšně ujmuly. Výsadba by nemohla vzniknout bez přispění firmy RECUTECH s.r.o., která celou výsadbu sponzorovala. Děkujeme tedy sponzorovi i dobrovolníkům, kteří si stromy vysázeli a těšíme se na další jarní sázení, které už připravujeme. Abychom to nezakřikli počkáme na rozhodnutí Zemědělského družstva a také sponzorů. Poděkování ale hlavně patří všem, kdo přišli a sázení se účastnili. I když odměnou byla jen tatranka a limonáda a pouze ti dříve narození se mohli zahřát slivovicí z Volečských švestek. Druhá výsadba proběhla v sobotu 13. listopadu za vydatné spolupráce obou obecních úřadů. Opět budu citovat web spolku Sázíme stromy : Na jedné z posledních výsadeb letošní sezóny jsme za pomoci dobrovolníků z obcí Voleč a Vyšehněvice dokázali během sobotního dopoledne vysázet neuvěřitelných 70 stromů. Nové stromořadí vzniklo podél polní cesty, která spojuje obě vesnice, tedy Voleč a Vyšehněvice. Obrovskou zásluhu na realizaci výsadby má také místní myslivecky spolek. Vykopání děr malým bagrem tentokrát zajistil obecní úřad Vyšehněvice a opět vlastní výsadba se zvládla za dopoledne. Poděkování patří i starostkám obou obcí, paní Soně Machurové a paní Janě Exnerové, které zařídily pro účastníky sázení vítané občerstvení v podobě teplých nápojů a různých dobrot k zakousnutí. Proti nachlazení na skutečně větrném návrší byla tentokrát pro dříve narozené ochutnávka slivovice, kterou dovezl Pavel Jůn. Stromořadí je (a hlavně bude) významným krajinotvorným prvkem. Celé stromořadí má délku přibližně 850 metrů a při pohledu z dálky působí dojmem, že vede „od horizontu k horizontu". Na místě je směs hned několika druhů dlouhověkých listnatých stromů - lípa srdčitá, jilm habrolistý, dub letní, habr obecný a 3 druhy javorů - klen, mleč a babyka. Celá akce by samozřejmě nebyla možná bez sponzora, kterým je v tomto případě firma GLS Czech Republic, s.r.o., která celou výsadbu zafinancovala. Sponzorovi moc děkujeme za umožnění nádherné výsadby a ještě jednou díky všem účastníkům sázení, kteří svojí prací pomohli vytvořit něco pěkného pro budoucí generace. Následnou péči o obě stromořadí převzal myslivecký spolek Voleč-Bělá ve spolupráci s dobrovolnými hasiči z Volče. A protože náš spolek spojuje myslivce ze dvou vesnic a to z Volče a Rohovládovy Bělé tak patří i poděkování dobrovolným hasičům z Rohovládovy Bělé, kteří zaskočili a nahradili Volečskou hasičskou cisternu, která díky poruše na čerpadlu nemohla provést opakovanou zálivku za 14 dnů. Hasičské auto z Rohovládovy Bělé nás doslova zachránilo. Teď už jen ulovit slíbeného divočáka a na schůzi bělských hasičů rozhodnout, zda bude Na šípkové omáčce nebo Se zelím, jak by napsal Klasik. Ještě jednou poděkování všem, kdo přiložili ruku k dílu a jsme rádi, že letos konečně nemusím psát, že by se měly stromy do volné krajiny sázet, ale mohu napsat 115 stromů se letos podařilo vysázet. I toto k české myslivosti neoddělitelně patří.

RNDr. Milan Tyller, předseda MS Voleč -Bělá.

Poznámka redakce: Podle telefonátu autora článku už byl divočák uloven a hasičům do Rohovládovy Bělé předán. I tento úkol roku 2021 je tedy splněn. Blahopřeji.

Š.M.

foto Petr Salavec

Hasiči nikdy nezahálí

Všichni jsme o rok starší a zkušenější
Rok 2021 byl opět jiný něž ty předchozí. Naše aktivity byly ovlivněny opatřeními minimalizující šíření onemocnění COVID-19. Už si, ač neradi, zvykáme na všechna možná omezení, a snažíme se dělat, co nás baví, včetně práce s dětmi a dorostenci. Celý rok probíhaly hasičské tréninky i práce v kolektivu. Na některé nehasičské aktivity jsme museli zapomenout, ale letní sjezd řeky Sázavy na raftu se uskutečnil. Závody byly sice v ročním plánu, ale většinou je pořadatelé ani nevyhlásili a neuspořádali, protože to momentální opatření nedovolovala. O závodech, kterých jsme se zúčastnili, vás informujeme v obecní vývěsce, na facebooku, či instagramu.

Ale důležitější je, co se povedlo.

Začátkem roku děti podpořily Tříkrálovou sbírku tím, že roznesly informační letáčky do pěti vesnic v okolí. Dospělácké aktivity byly velmi omezené. Ples a dětský karneval byl bohužel úplně zrušen.

Jarní soutěže mladých hasičů ani okrskové kolo pro dospělé se nekonalo.

V květnu se účastnily děti v Rohovládově Bělé mše za sv. Floriána. Po rozvolnění hygienických opatření jsme se začali opět scházet a připravovat na účast na okresním kole mladých hasičů a dorostu, které se konalo v Pardubicích. Tyto závody měly zvláštní, až smutnou atmosféru, protože se konaly bez diváků, a bez možnosti setkání soutěžících družstev, v přesně určený čas pro jednotlivá družstva. Celkové výsledky pak byly vyvěšeny na internetu. Doufáme, že tato podoba soutěží nebude běžnou praxí.

Smíšené družstvo dorostu postoupilo i na kolo krajské, kde vybojovali čtvrté místo. Ještě větší radost jsme měli z Terezky Novotné, která doběhla na druhém místě v běhu na 100m přes překážky. Pro dorostence mnoho závodů není, proto se přes prázdniny účastnili závodů hasičské Pernštejn ligy pro dospělé, kde sbírali zkušenosti.

Ke konci prázdnin proběhlo již tradiční vodácké putování. Tentokrát to bylo na řece Sázavě. Začátek byl ve Zruči nad Sázavou a plulo se do Kácova, kde se kempovalo. Druhý den se pokračovalo z Kácova do Ledečka. I když nám počasí moc nepřálo, všichni jsme si to užili a již se těšíme na další ročník.

Začátkem září se nám povedlo uspořádat volečské závody s doprovodným programem. Hygienická opatření jsme dle platných nařízení dodrželi. Sice to bylo opět náročné, ale snad i povedené, včetně živého večerního koncertu.

citát: Hospoda je velkou školou života, ale nesmíš v ní studovat moc dlouho.

V podzimních měsících se děti zúčastnily ligových závodů v Čeperce, Sezemicích, okresního kola branného závodu v Horních Ředicích a jednotlivci závodu TFA ve Břehách.

V říjnu, po roční pauze si volečská 2 družstva mužů a jedno žen vyběhla s veškerým soutěžním materiálem „kopeček“ v Bukovině u Čisté. Jméno naší obce bylo opět vidět na stupních nejvyšších. Zbylá družstva si v náročných podmínkách ostudu neudělala.

V listopadu děti po vesnici posbíraly starý papír.

Na podzim jsme se zúčastnili výsadby stromů podél cest v okolí obce, a provedli jejich důkladné zalití před zimou.

V roce 1937 si naši předkové koupili stříkačku Smekal. V roce 2021 jsme si mi za vydělané peníze pořídili sportovní stříkačku od firmy Vincker. Je postavena na soutěže, které většinou běháme, ale může i za specifických podmínek sloužit k běžnému zásahu. Při soutěžích by nás měla posunout opět o pár stupínků výše nebo se lépe držet na těch stupních nejvyšších.

Dále se povedlo získání finančního příspěvku na doplnění a obnovu materiálu i oblečení pro mladé hasiče (program od Národní sportovní agentury). V zázemí hasičské zbrojnice jsme provedli napojení na obecní kanalizaci, a jiné drobné úpravy, pro lepší uspořádání používaného materiálu. Nezapomínáme i na průběžnou opravu a údržbu používané techniky.

I v letošním roce jsme vyjížděli k zásahům. Do začátku měsíce listopadu to bylo devět událostí, ke kterým byla jednotka vyslána na základě žádosti krajského Operačního a informačního střediska HZS Pardubice. I s ohledem na přítomnost onemocnění COVID 19 se nejednalo jen o dosud standardní zásahy typu požár, odstraňování stromů a podobné „běžné“ události, ale přibyly událostí spojené s rozvozem dezinfekce, rozvozem testů do škol, a poskytováním předlékařské pomoci.

Co čekáme od roku 2022? Snad zlepšení situace v boji s pandemií, omezení všech možných zákazů a restrikcí, protože plánů je stále dost, a budeme reagovat na možnosti, které nám rok přinese.

JSME PŘEDEM RÁDI, KDYŽ NÁS PODPOŘÍTE A NAVŠTÍVÍTE NÁMI POŘÁDANÉ AKCE.

Vážíme si vaší podpory i podpory těch, kteří nám pomáhají při naší činnosti.

Přejeme klidný závěr roku 2021, klidné prožití vánočních svátků a pevné zdraví v roce nastávajícím.

Hasiči Voleč

376

je obyvatel ve Volči.

(+7 oproti r. 2020)

4

děti se letos narodily.

42

let je věkový průměr v obci.

189:187

je poměr

žen a mužů ve Volči.

25

obyvatel je starší 80 let.

95

let oslavil letos Miroslav

Černík. Blahopřejeme.

98

let letos oslavila

Květa Panchártková.

Blahopřejeme.

nutrie poblíž struhy

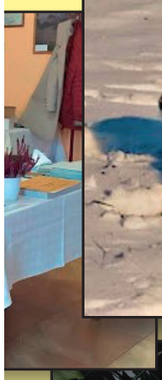

Monika Martínková a její 52 kg dýně

161

je u nás čísel popisných.
(+2 oproti r. 2019).

6

obyvatel má trvalý pobyt
nahlášen na OÚ.

5

osob se z Volče odstěhovalo.

10

osob se do naší obce
přistěhovalo.

82

mladistvých je u nás
ve věku do 18 let.

105

obyvatel je nad 60 let.
(-1 oproti r. 2020).

294

obyvatel Volče
má volební právo.

◆NOHEJBALOVÝ KLUB

Rok 2021 byl pro sportovní a kulturní činnost klubu z důvodu epidemie opět složitý a akce v části jara nebylo možné uskutečnit. Například již podruhé nebylo možno uskutečnit stavění májky a pálení čarodějnic, kdy tradičně vychází průvod k ohni na kopci z nohejbalového hřiště.
Nejvýznamnější kulturní akcí v srpnu bylo tradiční „Rozloučení s prázdninami“, kde jsme pomáhali kulturnímu výboru Obecního úřadu v uspořádání této akce. V září se pod organizačním vedením Jindry Nováka uskutečnil nohejbalový turnaj trojic, kterého se zúčastnilo deset družstev včetně dvou z Pardubic. **Mužstva našeho klubu nezklamala, všechna se umístila do pátého místa.**
Brigádnická činnost se odvíjela především v pravidelné údržbě hrací plochy a úpravy okolí hřiště. V červnu jsme provedli sběr železného šrotu. Nejdůležitější akcí

v letních měsících bylo provedení ochranného nátěru plechové střechy. Venkovní stěny buňky byly opatřeny ochranným nátěrem (imitace dřeva) fládrovací metodou.

Miroslav Jandák

***Poznámka redakce**: Dobře si uvědomuji, že jsem patrně jako jediný veřejně a nahlas kritizoval dlouholetý neutěšený pohledový stav BUŇKY jako takové. **Zde je naopak na místě tuto zásadní změnu, jež část obce posunula určitě do vyššího patra, důrazně vyzvednout i pochválit**.*

Šimek M.

ROZMARÝN

Když jsem se v minulosti jako zastupitel OÚ přes kulturu navrhnul a založil ZPÍVÁNKY, přiznám se, že jsem sám nevěřil v jejich dlouhé bytí. STALO SE. Zpívánky přežili již několik let, kdy se občané, co se chtějí především pobavit, jednou za měsíc sami sejdou, při doneseném vínku poklábosí, naladí se na společnou notu a třeba i zapějí. Co na tom, že skromnější mužská populace zrovna v ten moment je raději potichu, než aby pěvuchtivým dámám kazili jejich bohulibou aktivitu. Na začátku prosince jsem tuto příjemnou partu navštívil a byl jsem požádán právě o jakousi popularizaci, neboť by **mezi sebou rádi přivítali další osazenstvo Volče**. V neposlední řadě je úplně jedno, jestli dotyčná osoba bydlí v obci na severu nebo na jihu, zda žije v páru nebo samostatně, či ji je 50 nebo 85. Je nádherné alespoň

občas dorazit, přijít na jiné myšlenky a třeba na chvíli přestat řešit - domácí blbosti. Přiznám se, že svou zmíněnou přítomnost jsem směřoval na konkrétnější a zajímavější přejmenování tohoto uskupení, třeba v podobě nějaké květiny. ZPÍVÁNKY se mi totiž od začátku vůbec nejevily ani trochu IN. Po rušné debatě (dokonce následně i v On-line prostoru) bylo za pár dní rozhodnuto, že jejich nový název je ROZMARÝN.

Zkrátka je tu ROZMARÝN, který se velice rád jednou za měsíc sejde a je jedno, zda se více povídá nebo zrovna pěje. Stejně většina vždy rozhodne po svém. Důležitá je při rozchodu celková spokojenost, pohlazení po duši a těšení se na další setkání. Myslím, že více dodat snad není ani třeba. Jen tak dále.

Šimek M.

citát: Žirafa má přehled, ale myš ví, co se děje dole.

NOVÁ A ZNOVUOBNOVENÁ STROMOŘADÍ V BLÍZKÉM OKOLÍ VOLČE

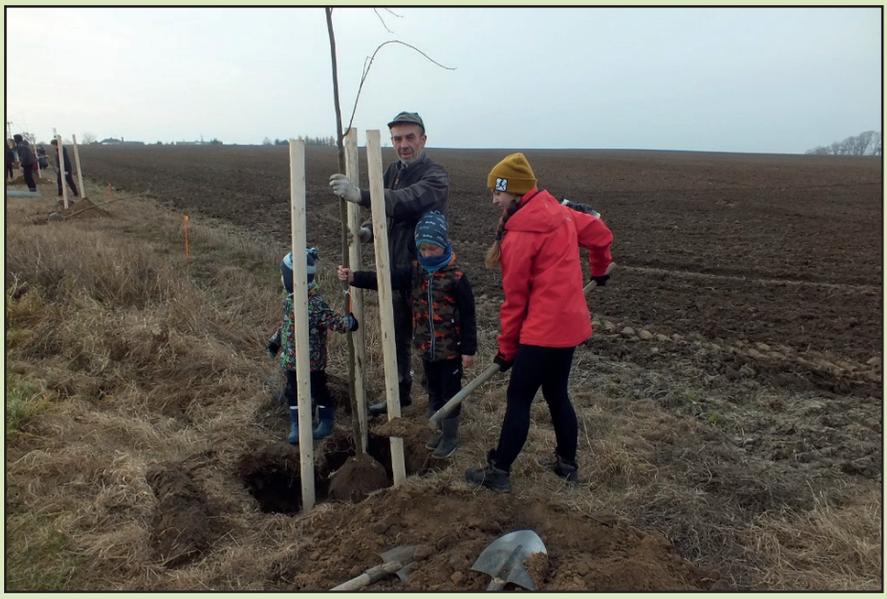

Ještě před 70 lety bylo v katastru naší obce spousta alejí a stromořadí, která lemovala cesty vedoucí na pole volečských hospodářů. Ale ovocné stromy (hlavně švestky) byly vysazovány i podél vodotečí – k Řídeli, Lipci, Na černých – do Cikánu, které krajinu rozčleňovaly, dělaly pestrou a oku milou.

Postupem času, kdy „soudruzi“ soukromé hospodaření zlikvidovali a vzniklo JZD, tak se pozemky zcelovaly, cesty rozoraly a tím pádem zmizely i stromy rostoucí podél nich. Ty aleje, které zůstaly, se neudržovaly, protože už takzvaně „nikomu nepatřily“ a stromy se nechávaly na dožití a postupně usychaly. Situace se začala lepšit teprve v posledních letech (po revoluci většina lidí řešila jiné věci, než vysazování stromů). V okolních vesnicích už nové aleje vznikaly (za pomoci různých sponzorů a dotací), ale u nás pořád nic. A to mě docela mrzelo. Já sám jsem představu měl, kde nové stromy vysadit, ale nedokázal jsem to realizovat v rámci dohody a zabezpečení požadavků dotčených subjektů. Situace se hnula kupředu teprve po spolupráci s místním mysliveckým spolkem, paní starostkou Soňou Machurovou a hlavně s Milanem Tyllerem, který vše dohodnul s majiteli pozemků, představiteli JZD a vyměření cest geodety. Pak jsme sehnali koordinátora pana Jůnu ze společnosti Sázíme stromy, který zajistil sponzory a sazenice stromů. Takže letos na jaře se mohlo začít s vysazováním. Nejprve to byla část cesty do Vyšehněvic od ČOV až na vrchol kopce, což bylo po našem pozemku a tím pádem to bylo nejjednodušší. Dali jsme tam 16 hrušní a 1 ořešák. Následně jsme vysazovali na podzim nejdříve při cestě od asfaltové komunikace na Výkleky, směrem do Chmelníka a Bahynek. A potom v polovině listopadu jsme pokračovali ve výsadbě podél cesty až do sousedních Vyšehněvic – to už bylo ve spolupráci s jejich Obecním úřadem. Tam se vysázelo na 70 listnatých stromů. Zúčastnili se jak místní obyvatelé, tak i spolky – myslivci i dobrovolní hasiči, kteří se starají o vydatné zalévání.

Na závěr bych chtěl říci, že – „dobré dílo se podařilo“ jsem tomu moc rád. Krajina získá na pestrosti a pohled do ní bude malebnější. V našem okolí se určitě najdou i další cesty a místa, která by bylo vhodné osázet.

Prosinec 2021
Jirka Strnad

Na těchto odkazech získáte další velice zajímavé informace:

www.sazimestromy.cz/cs/akce/zobraz/697
www.sazimestromy.cz/cs/akce/zobraz/667

Šimek M.

VOLEČ A PRINCEZNY STÍNU

Když jsem si v roce 1998 koupila první fuchsii, nevěděla, že mě postihne nemoc **„vašeň" jménem fuchsie**. Fuchsie neboli „PRINCEZNA STÍNU", jak se jí právem od nepaměti přezdívá. K tomuto stačila jediná návštěva u paní Jany Kratochvílové a už v tom jedu neuvěřitelných 23 let. Této ženě vděčím za otevření světa této nádherné květiny, do té doby pro mě neznámé. O fuchsiích by se dalo povídat hodiny a hodiny. Však také existuje fuchsiařský spolek. Nadšenci a milovníci těchto květin se pravidelně schází v zahradnictví u Tomáše Petra v Mělníku, kde se při setkání vyměňují především zkušenosti. Jako zajímavost každý účastník doveze občerstvení v podobě fuchsie, nebo alespoň tímto květem přivezenou pozornost vyzdobí. Dort s marcipánovými květy fuchsií, tlačenku ozdobenou živými květy, bábovku atd. V současné době je Tomáš Petro jediný v České republice, který zasílá vybrané fuchsie z katalogu, nebo jeho internetových stránek. Spolek není nikde registrován, jsou to vesměs pěstitelé, jež mají ve svých sbírkách 100 i více kultivarů a pravidelně se scházejí ve svých zahradách. V minulosti se za fuchsiemi pořádali zájezdy do Holandska, Rakouska a Německa. Bylo dovezeno spoustu krásných kultivarů, které si mezi sebou mění a rozmnožují. Jednou z nich je paní Jana Suchardová, za kterou není zase tak jednoduché se dostat. Újezdec u Syřenova je malá vesnička, která tvoří pouze pár chalup. Když jsme tam při první návštěvě dorazili, neodpustila jsem si poznámku, že tady opravdu musí dávat lišky dobrou noc. Silnička se klikatí lesem a navigace na dojezd je docela krátká. Suchardova kouzelná roubenka nám však vynahradila nejistotu trasy, neboť jsme dorazili do pravého království. Království, které čítá kolem 600 kultivarů fuchsií. Paní Suchardová se neuvěřitelným citem a láskou o ně dlouhé roky stará. **Se svým manželem otevírají zahradu pro veřejnost každý rok druhý týden v červenci** a milujete-li jakoukoliv květinu, vydejte se právě sem. Opravdu stojí to zato vidět najednou kvést stovky kultivarů a k tomu navíc v jejich přírodním prostředí. Kdo miluje růže, též si přijde na své, neboť paní Suchardová má růže i historické.

Fuchsií bylo na světě vyšlechtěno více jak 12.000 tisíc kultivarů. Nesporně nejúspěšnějším českým výpěstkem všech dob je červeně kvetoucí Márinka, kterou i já s radostí vlastním. Byla vyšlechtěna v roce 1890 vrchnostenským lékařem Štikou v Herálci u Humpolce a dostala jméno po jeho dceři. I v nedávné době (2008) byla použita česká jména: např. Jára Cimrman, Liberec, nebo Jizerské ticho. Fuchsie byla objevena v roce 1696 františkánským mnichem Charlesem Plumierem v peruánských pralesích. Pojmenoval ji po německém botanikovi Leonardu Fuchsovi, který byl mimo jiné i matematikem. Fuchsie jsou doma především ve vysokých horách Střední a Jižní Ameriky, několik druhů lze nalézt i na Antilách, na severu Nového Zélandu a na Tahiti. Z bezmála sto původních druhů je pro květinářskou praxi důležitých asi 20 původních druhů. Mezi nejdůležitější patří fuchsie magelanská, u nás označována jako mrazuvzdorná, dále arborescens, známá jako šeříková. Fuchsie triphylla se podílela na vzniku hroznokvětých, ale to je stále jen krátký výčet.

Fuchsie rozdělujeme podle vzrůstu do tří základních skupin: vzpřímeně rostoucí, polo-převislé a převislé. Dále ještě podle květu: jednoduchý květ, poloplný květ a plný květ. Barevná rozmanitost fuchsií hýří nevídanými odstíny červené, purpurové, karmínově, oranžové, růžově a bílé. Podle barev lze trochu i přizpůsobit stanoviště pro daný kultivar. Tmavší květy snáší více slunce, světlé až bílé pěstujeme bez přímých slunečních paprsků. Nejlépe fuchsiím vyhovuje severovýchodní strana. Každá fuchsie je originálním a jedinečným klenotem. Klenotem, za

který stojí vzít na začátku jara kolečko, namíchat lehký kyprý substrát ve složení rašelina zahradní zemina a písek. Umýt více jak 100 květináčů, stávající fuchsie ostříhat na 2 až 3 očka a to vše přesadit se slovy „konečně už je tady jaro". Tak nějak se budí princezny. Odměnou je letní podvečer, kdy při pohledu na kvetoucí rostliny vás mrazí po těle a máte i po tolika letech dojem, že vidíte zázrak.
Po spoustu let, když kvetou fuchsie, by nebylo pravé nedělní odpoledne, kdybychom se nekochaly svým sbírkami.
Na podzim vše před prvním mrazíkem uklidit do místnosti o teplotě 5-10 stupňů k přezimování. Fuchsie by se měli na zimu sestřihnout o jednu třetinu. Já je vždy zazimuji bez listí, které stejně opadá a navíc by se mohla tvořit plíseň. Letošní sezónu jsem končila s více jak šedesáti kultivary ne po jednom květináči. Takže zazimovat přes 100 rostlin, též není žádná nuda. I tak už teď se těším zase na jaro, zkrátka na své fuchsie. Paní Kratochvílová pečuje zhruba o padesát kultivarů. Při jedné návštěvě u ní jsem si vzpomněla, že v minulosti vždy každou novou fuchsii malovala. Na dotaz zda je ještě kreslí, vytáhla

starý sešit. Co list to květ a poupě, namalované konturou a vybarvené pastelkou do posledního detailu. Na každé stránce přesný popis od koho jí dostala, v kterém roce a když byl znám název, tak samozřejmě i pojmenování. Některé obrázky byly starší i více jak 30 let. Doufám, že se na mě paní Kratochvílová nebude zlobit, že jsem to na ní „práskla", ale nabyla jsem dojmu, jestliže existuje fuchsiářská bible, tak je právě tady ve Volči a autorem je právě ona.
Kdyby někoho mé povídání o fuchsiích zlákalo v letních měsících ke mne na návštěvu, nebráním se, jste všichni předem srdečně vítáni.

Vladka Lhotáková

COVID A VOLEČ

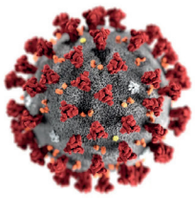

Převzato z veřejně dostupných zdrojů.

57.01% **JE PROOČKOVANOST OBYVATEL ČESKÉ REPUBLIKY.**

74,8 % **OBYVATEL NAD 16 LET JE ALESPOŇ PRVNÍ DÁVKOU VE VOLČI NAOČKOVÁNO.**

76 **OSOB NENÍ V OBCI OČKOVÁNO VŮBEC.**

DRAHÉ ENERGIE

Řada z nás naletěla novodobým - tentokráte energetickým šmejdům a naprosto v době nedávné dokonce uvízla v jejich spárech. Vskutku nebylo lehké odolat televizní reklamě s Pavlem Liškou i invazi dealerů BOHEMIA ENERGY, jež nabízeli doopravdy obě energie nejvýhodněji. To se zkrátka stává.
S čím ale nemohl nikdo počítat je fakt, že po jejich krachu bude nová cenová nabídka u obou komodit jinde až násobná. Tento fakt neovlivníme ani nezměníme, proto přijměte alespoň malou satisfakci v podobě informace, kdy například je ve Volči zapínán o něco levnější tzv. nízký tarif elektřiny.

Jestli tuto informaci využije jen zlomek obyvatel obce, poté moje snažení mělo určitě smysl.

PO - PÁ	**1.00 h - 7.05 h**	**13.45 h - 15.45 h**
SO - NE + SVÁTKY	**0.50 h - 5.55 h**	**13.10 h - 16.10 h**

VÝSLEDKY VOLEB
DO POSLANECKÉ SNĚMOVNY 8. 10. + 9. 10.

Volilo 210 občanů tj. 74,2 % .
Pořadí prvních tří - procentuálně nejvýraznějších:

ANO 2011	72 hlasů	**tj. 24,9%**
SPOLU	60 hlasů	**tj. 20,8 %**
PIRÁTI A STAROSTOVÉ	36 hlasů	**tj. 12,5%**

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Naše řady v roce 2021 opustili:

15. 3. **DVOŘÁK ALOIS**
30. 6. **DAŠEK EMIL**
11. 7. **BEZUCHA LADISLAV**
3. 8. **SIRŮČEK VÁCLAV**
26. 8. **TOMÁŠKOVÁ MARIE**
31. 8. **MARTÍNEK JOSEF**

Čest jejich památce.

citát: Když jsou u koryta čtyři, třem z nich hrozí vážné nebezpečí.

◆ PŘELOUČSKÝ ROŠT

Kdo v minulosti projížděl Přeloučí, na kruhovém objezdu u Billy si musel všimnout až zvláštní mohutné konstrukce. Že se jedná o zvětšeninu roštu jsem pro sebe tipnul správně, ale že je to symbol samotné Přelouče a proč, to jsem netušil. Onehdy mě napadlo, že pravděpodobně v tomto městě byl rošt do kamen asi vynalezen a nyní je právem symbolem města jako například v Rybitví ruchadlo, které je vynálezem bratranců Veverkových.

KDEPAK! Rošt v Přelouči nikdo nevynalezl, je to symbol, jehož původ je spjat se sv. Vavřincem. Jako strážce chrámového pokladu žil tento světec v Římě v polovině 3. století. Odmítl zestátnění církevního majetku a chrámový poklad postupně rozdal mezi chudé. Dle pověsti byl za tento čin v roce 258 n. l. odsouzen k smrti upečením zaživa na roštu. Přelouč náležela jako poddanské město k benediktinskému klášteru v Opatovicích, zasvěcenému právě sv. Vavřinci. Městské právo získala v roce 1261. V té době se objevuje ve znaku rošt, symbolizující příslušnost města zprostředkovaně právě k sv. Vavřinci. ROŠT je i název místního měsíčníku.

Na výše zmíněném kruhovém objezdu byl obří rošt údajně neuvěřitelných deset let. Za sebe bych odhadnul, tak maximálně 4 roky. I to je důkaz, jak ten život letí…

PŘELOUČ – pár zajímavostí závěrem: Starostka: Irena Burešová, počet obyvatel do 10 tisíc, rozloha 30,47 km^2, od roku 1921 do roku 1957 zde byla čokoládovna Ego. Nejznámější rodáci: Herec František Filipovský a žokej Miloš Svoboda - dvojnásobný vítěz Velké pardubické.

Šimek M.

Ročenka VOLEČÁK
Odpovědný redaktor: Milan Šimek. • Grafika: Milan Šimek • Sazba: Studio@Panejo.cz
Tisk: TISKÁRNA L. Sobotka Řečany n. L.Vydává Obecní úřad Voleč
Děkuji předem každému za kdykoliv případně zaslaný nový námět, jež by tento plátek opět posunul o kousíček dále. *(simmi@centrum.cz) • Šimek M.*
Distribuce tisku zdarma.

◆ KONEC KAMIONŮ VE VOLČI

Z dávnější minulosti si se zárukou pamatuji čísla statistiky, kdy naší obci údajně projíždělo v průměru 1670 kamionů denně. U osobních a ostatních vozidel si vzpomínám, že se toto číslo pohybovalo kolem 2.400. Nikdo by nemohl věřit tomu, že může nastat doba, kdy průjezd kamionu obcí bude mimo hru. **Věřím, že tento fakt s kamiony naprostá většina obyvatel vítá**. Nabízené foto představuje letošní kolaps nákladní dopravy přímo ve Volči.

Osobní vozidla se k celkové škodě podnikání ve Volči vytratila - odhaduji minimálně z půlky. V tomto případě byla důvodem letošní dlouhodobá uzavírka L. Bohdanče. Řidiči jedoucí z Prahy na Pardubice si zkrátka zvykli jezdit časově stejně dlouho po dálnici na Opatovice, byť jde o delší trasu. To samé platí samozřejmě i opačně.

Šimek M.

◆ EXTRA TIP NA VÝLET

Povinnosti mě letos zavedli do podhůří Krkonoš. Protože mám republiku vskutku projetou skrz na skrz, snažím se jakoukoliv delší trasu zpestřit tím, že nikdy nejedu tam a zpět stejnou cestou. Zrovna onehdy to bylo stejně, když jsem si stanovil, že při cestě do našich oblíbených hor pojedu trochu oklikou, abych se podíval i jinam. Příjemným překvapením, nebo spíše odměnou za pár km navíc byl pro mne obrázek, jež se mi asi pět km za Dvorem Králové naskytl. Připadal jsem si dočista jako v kulisách, jež tu zůstali po natáčení historické pohádky nebo filmu. Nádherná přehrada, krásné přilehlé stavby, okolní příroda. To vše se navíc kouzelně i jmenuje: **LES KRÁLOVSTVÍ**. Zmíněné jakoby kulisy v podobě staveb opravdu i filmařům průběžně slouží. Naposledy jsem tyto filmové záběry zahlédl začátkem tohoto měsíce v novém filmu **Přání Ježíškovi**. Přehrada na Labi je neobvyklá svým vysoce estetickým provedením. Díky své jedinečnosti je vyhledávaným cílem turistů. Je i s elektrárnou už od roku 1964 nemovitou kulturní památkou. Od 1. července 2010 je dokonce Národní kulturní památkou. Až pojedete směr Dvůr Králové kupříkladu s dětmi do ZOO, klidně se zde zastavte.
Za sebe jsem vnitřně stále přesvědčen, že to stojí za to.

Šimek M.

Dvě děvčata středního věku sedí v cukrárně
u kafíčka a jedna povídá druhé:
Tak co, Julie, už máš chlapa?
Ale prosím tě – NEMÁM!
Taková pěkná baba a Ty nemůžeš sehnat chlapa?
To by asi nebyl problém, ale manžel
mi ho nechce dovolit.

OPILÍ ČERTI

Letos jsem konečně ,,ulovil“ recept čistě z Volče. Děkuji komukoliv, kdo poskytne pro ostatní cokoliv podobného, stačí napsat na *simmi@centrum.cz*
Perník na strouhání nakrájíme na ½ cm plátky, pokapeme rumem, namočíme v rozehřáté čokoládě a na závěr obalíme v kokosu. Jednoduché a hlavně bez pečení.

Na přípravu čokolády potřebujeme:
- 18 dkg másla
- 20 dkg cukru moučky
- 2 lžíce kakaa
- 10 lžic rumu

Veškeré ingredience smícháme v kastrolku, který je v teplé vodní lázni.

Dobrou chuť Vám všem přeje
Stáňa Hrůšová.

citát: Ačkoli vůl nemůže mít potomky, vymření u nás mu rozhodně nehrozí.

◆ TRAKTORY A OBYTNÉ PŘÍVĚSY

Sotvaže jsem seskočil po dojezdu v Mayenu (SRN) z kola, v ten moment se objevil na parkovišti hlučný historický traktor, jež majitel táhnul zvláštní obytný přívěs. Tento obrázek se pravděpodobně k nám ještě nedostal, ale v Rakousku nebo v Německu podobný úkaz můžeme čím dále častěji spatřit. Při rychlosti do 35 km za hodinu mohou údajně osoby za jízdy v přívěsu zůstat. V uvedených zemích se dokonce pořádají srazy tohoto zvláštního uskupení. A proč ne. Důležitá je koneckonců spokojenost všech.

Šimek M.

VÁNOČNÍ POCHOD PTP A OBECNÍ ZÁJEZD

Vím, že oboje je pro spoustu lidí žádané, ale bohužel, Vánoční pochod PTP ani zájezd v roce 2022 se z důvodu různých covidových restrikcí - opět nekoná.
Nejde ani tak o zmaření práce za přípravu, ale proto, že nevlastním křišťálovou kouli jež by mi napověděla, co bude kupříkladu za deset dní a jak za tento čas bude i nahlíženo **na neočkované**.

Zkrátka dokud se ta covidová „SVIŇA“ alespoň nezklidní natolik, abychom se ji přestali všeobecně bát, do té doby bude trpět nejen kultura, nebo aktivita lidí, ale vůbec vše ostatní s tímto jevem spojené.

Přeji všem především pevné zdraví, celkovou spokojenost a to nejen letos, příští rok, ale stále…

Šimek M.

◆ KDE TO KURŇA JE aneb pár tipů na výlet

Odpověď najdete na poslední stránce.

Robota ve Volči

Nejdříve připomenutí, co vlastně robota byla.

Robota byla služba sedláků či rolníků, majitelů usedlosti pro majitele panství a zahrnovala velmi širokou paletu rozličných činností, pro přesně daný počet dní v roce. Obvykle poskytovali sedláci ruční robotu, či robotu s potahem. (Výraz robota s potahem se vztahuje na zapřažení vola nebo jiného zvířete před pluhem). Po vzniku peněžního hospodářství museli sedláci místo roboty postupně platit penězi. Po zrušení nevolnictví v 18. a 19. století byl tento systém pozvolna odstraněn.

Proti jiným panstvím byla robota ve Volči nepoměrně skrovná. Z prvních urbářů patrno, že činila nejvíce tři dny v roce. Platily se dávky peněžité a slepice. Tyto dávky zůstávaly po staletí stejné. Ve vesnicích, např. Kasaličky či Žáravice, neměli do r. 1680 robotu žádnou.

Voleč byla přidělena ke dvoru Semínskému. Panství tou dobou mnoho roboty nepotřebovalo, protože mělo dostatek čeledi i potahů. Těžilo však z poddaných jinak. Platil se „ourok“ v groších a naturáliích. Příjem byl značný, ale panství, vidouc příklad v sousedních panstvích, nebylo spokojeno a chtělo víc. Další příčinou bylo klesání hodnoty peněz. Příjem peněžitý byl nejhlavnější položkou. Proto si vrchnost osobovala právo úbytek vyrovnávat a byla předepisována robota nová i v obcích, kde dosud nebyla.

Císař Leopold I. podepsal v Pardubickém zámku 28. 6. 1680 robotní patent platný pro celou zemi, který vymezuje horní hranici robotních povinností.

R. 1770 sestavilo panství nové urbáře pro jednotlivé obce. Obsahují přepočet staré, malé roboty na povinnosti peněžitou, avšak předepisují novou robotu – týdně 2 dny roboty orné, buď s koňmi nebo potahy volskými – u chalupníků týdně 2 nebo 1 den roboty pěší. K tomu je připojen robotní řád.

R. 1774 se patrně poddaní dohodli s vrchností na výši výkupu z roboty ročními peněžitými platy.

Od 1. 1. 1777 skončil tzv. kontrakt „aboliční“, kterým zde byla robota převedena na roční poplatek. Přepočet roboty i všech zbylých dávek na peníze byl převzat na základě výměru pozemků – průměrně 14 krejcarů z 1 měřice, odstupňovaných podle bonitních tříd. Tento nový roční plat aboliční zahrnoval jak robotu, tak úrok peněžitý i dávky naturální. S touto abolicí se stali obyvatelé vsi **svobodnými poddanými**. Tím zdejší panství předběhlo o 4,5 roku patent o zrušení nevolnictví 1781.

Ve Volči se tedy od r. 1777 nerobotovalo vůbec. Zůstala však pro případ potřeby „povinnost práce“, která byla využita při stavbě silnice Pardubice – Chlumec n. C.

Patentem z 4. 3. 1849 bylo nařízeno „vyvození gruntů“. Tento poplatek byl vyhlášen v nehodnotné vídeňské měně - v šajnech. Třetina se odečítala na daně. Zaplacením poté historie roboty skončila.

V roce 1849 se utvořily politické strany, které byly základními jednotkami veřejné správy. Voleč náležela k hejtmanství pardubskému a do soudního okresu Přelouč.

Podléhala hospodářské správě královské komory až do roku 1856, kdy bylo pardubické panství prodáno na krytí státních dluhů Národní bance.

Poznámka: Voleč, která patřila k panství pardubskému, měla mnohem menší robotu i daně než poddaní na panství chlumeckém. Proto se zdejší sedláci povstání u Chlumce n. C. r. 1775 nezúčastnili.

Šimek M. • (*Převzato z veřejně dostupných zdrojů.*)

Tipy na výlet: 1. Klagenfurt – nejvyšší dřevěná věž na světě • 2. Modlitby dětí u Svojkova • 3. Panská skála u Kam. Senova • 4. Katedrála sv. Václava Olomouc • 5. Eltz – nejkrásnější německý hrad • 6. Kaffendarium – 12 měsíčků, Výsluněvice • 7. Park Chlumec n. C. • 8. Největší vinoteka vyzdobá v ČR, Libišany